

Διακήρυξη για την επέτειο της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου

Μ. Σαχτούρης, Το ψωμί

*Ένα τεράστιο καρβέλι, μια πελώρια φραντζόλα ζεστό ψωμί,
είχε πέσει στο δρόμο από τον ουρανό
ένα παιδί με πράσινο κοντό βρακάκι και με μαχαίρι
έκοβε και μοίραζε στον κόσμο γύρω
όμως και μια μικρή, ένας μικρός άσπρος άγγελος,
κι αυτή μ'ένα μαχαίρι έκοβε και μοίραζε
κομμάτια γνήσιο ουρανό
κι όλοι τώρα τρέχαν σ' αυτή, λίγοι πηγαίναν στο ψωμί,
όλοι τρέχανε στον άγγελο που μοίραζε ουρανό!
Ας μην το κρύβουμε. Διψάμε για ουρανό.*

Το Πολυτεχνείο φωτίζει το δρόμο του αγώνα για Ψωμί-Παιδεία-Ελευθερία όλη αυτή την περίοδο που ο λαός μας συνθλίβεται από τις μνημονιακές πολιτικές.

Σαράντα δύο χρόνια μας χωρίζουν από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, στις 17 Νοέμβρη του 1973 ενάντια στη δικτατορία της 21^{ης} Απριλίου και τη χούντα των συνταγματαρχών.

Ήταν τότε μια από τις πιο μελανές περιόδους της σύγχρονης ιστορίας μας. Ο ελληνικός λαός στερούνταν τα πιο βασικά δημοκρατικά δικαιώματα, οι εργαζόμενοι υπέφεραν από την ανέχεια και τη φτώχεια ενώ οι ολιγάρχες του πλούτου ασύδωτα κερδοσκοπούσαν. Τα ξερονήσια και οι φυλακές ήταν γεμάτες με πολιτικούς κρατούμενους και αγωνιστές.

Στην Ασφάλεια και στη Στρατιωτική Αστυνομία, τη διαβόητη ΕΣΑ, τα βασανιστήρια των αγωνιστών της ελευθερίας ήταν καθημερινή ρουτίνα. Χιλιάδες επώνυμοι και ανώνυμοι αγωνιστές αντιμετώπιζαν τις θηριωδίες του φασισμού στα χέρια απάνθρωπων βασανιστών και κάποιοι από αυτούς έμειναν για πάντα ανάπηροι ή άφησαν εκεί την τελευταία τους πνοή.

Όμως ο λαός μας δεν έμεινε αδρανής. Με πρωτεργάτες τις πιο πρωτοποριακές ομάδες του οργανωνε μέρα τη μέρα την αντίστασή του στη Δικτατορία. Το φοιτητικό κίνημα εντάχθηκε και αυτό στον αγώνα. Το Φλεβάρη του '73, εννιά μήνες πριν από τα γεγονότα στο Πολυτεχνείο, γίνεται η πρώτη κατάληψη της Νομικής στην Αθήνα και μετά λίγες μέρες η δεύτερη. Η Χούντα επιχειρεί να καταστείλει την εξέγερση με επέμβαση της αστυνομίας, με συλλήψεις και βασανισμούς. Το φοιτητικό κίνημα ανασυντάσσεται σε όλη την Ελλάδα. Ο λαός, οι εργαζόμενοι αρχίζουν να συμπαρατάσσονται με τη νεολαία. Η Χούντα απομονώνεται διεθνώς όλο και περισσότερο.

*Ωραία παιδιά, με τα μεγάλα μάτια σαν εκκλησίες χωρίς στασίδια.
Ωραία παιδιά, δικά μας, με τη μεγάλη θλίψη των αντρείων,
Αψήφιστοι, όρθιοι στα προπύλαια, στον πέτρινο αέρα,
Έτοιμο χέρι, έτοιμο μάτι, - πως μεγαλώνει
το μπόι, το βήμα και η παλάμη του ανθρώπου;
Γιάννης Ρίτσος - 16 και 17 Νοέμβρη 1973*

Το Νοέμβρη του 1973 οι φοιτητές καταλαμβάνουν το Πολυτεχνείο και το χρησιμοποιούν ως βάση μιας παλλαϊκής εξέγερσης. Οργανώνονται στο χώρο και κατασκευάζουν αυτοσχέδιο ραδιοφωνικό σταθμό, για να αντιμετωπίσουν την προπαγάνδα των μέσων μαζικής επικοινωνίας, που λογοκρίνονται αυστηρά από τη χούντα. Η εξέγερση σύντομα εξαπλώνεται και στα άλλα πανεπιστήμια της χώρας. Συνθήματα όπως «**Εδώ Πολυτεχνείο. Σας μιλά ο ραδιοσταθμός των ελεύθερων αγωνιζόμενων φοιτητών, των ελεύθερων αγωνιζόμενων Ελλήνων**», «**Ψωμί – Παιδεία – Ελευθερία**» και «**Είμαστε άοπλοι, είμαστε άοπλοι**» δίνουν την ψυχή κάθε δημοκράτη στο άκουσμά τους, ενώ τα τανκς είναι έτοιμα να εισβάλουν στο Πολυτεχνείο τη νύχτα της 17^{ης} Νοέμβρη. Και η εξέγερση καταπνίγεται στο αίμα.

Η ξενοκίνητη Χούντα και οι Αμερικανοί υποστηρικτές της όμως βρέθηκαν σε δύσκολη θέση. Η τραγωδία της Κύπρου που ακολούθησε, με το προδοτικό πραξικόπημα, την εισβολή των ξένων στρατευμάτων και τη διχοτόμηση τελικά του νησιού, σήμανε το τέλος αυτής της θλιβερής περιόδου.

Σήμερα, **42 χρόνια** μετά την κορυφαία αντιδικτατορική εξέγερση του Νοέμβρη του 1973, καθώς ο κόσμος της εργασίας βυθίζεται όλο και περισσότερο στην εξαθλίωση και στην απόγνωση, αποτέ-

λεσμα των συνεχιζόμενων νεοφιλεύθερων μνημονιακών πολιτικών της λιτότητας, το βασικό σύνθημα της νεολαίας και του λαού για: “Ψωμί -Παιδεία -Ελευθερία” αποκτά επίκαιρη σημασία και περιεχόμενο.

- Χιλιάδες οικογένειες στερούνται το ψωμί, την κατοικία και άλλα στοιχειώδη αγαθά.
- Η ανεργία χτυπάει την πόρτα κάθε σπιτιού και χιλιάδες οικογένειες ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.
- Η δημόσια παιδεία, η δημόσια υγεία, η κοινωνική ασφάλιση ισοπεδώνονται από την εφαρμογή των μνημονίων και τα συμφέροντα των τραπεζιτών του Κεφαλαίου-ΕΕ-ΔΝΤ.
- Το δικαίωμα στην εργασία κουρελιάζεται, ιδίως για τους νέους εργαζόμενους. Η ανεργία, η υποαπασχόληση, η εθελοντική και απλήρωτη «εργασία», η «μαθητεία» και η μετανάστευση δεν μπορεί να είναι το μέλλον της νεολαίας, το μέλλον αυτού του τόπου.
- Η δημόσια περιουσία ξεπουλιέται, η χώρα εκποιείται σε τιμή ευκαιρίας.
- Το «Ψωμί, η Παιδεία και η Ελευθερία» βιάζεται στο όνομα της κυριαρχίας των αγορών και των νεοφιλελεύθερων μνημονιακών πολιτικών κυβέρνησης, ΕΕ, ΔΝΤ και θέτει ως στόχο την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Καθημερινά χιλιάδες άνθρωποι, κυνηγημένοι από τους βομβαρδισμούς της Δύσης, τα ολοκληρωτικά καθεστώτα, και ξεριζωμένοι από την ακραία φτώχεια, παλεύουν να περάσουν τα σύνορα και να εισέλθουν στην Ευρώπη. Ο αγώνας μας ενάντια στις ιμπεριαλιστικές πολιτικές για την ειρήνη πρέπει να είναι αντικειμενικά η πρώτη μας προτεραιότητα. Οι εκπαιδευτικοί μαζί με τους υπόλοιπους εργαζομένους απαιτούμε την ασφαλή μεταφορά των προσφύγων και τη δημιουργία των βασικών υποδομών για τη ζωή τους. Θα συνεχίσουμε να δείχνουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας παραδίδοντας το καλύτερο μάθημα ανθρωπιάς στους μαθητές μας. Κυρίαρχο είναι το αίτημά μας για άμεση απεμπλοκή της Ελλάδας από τα ιμπεριαλιστικά σχέδια ΝΑΤΟ-ΗΠΑ και από όλες τις πολεμικές ενέργειες στην ευρύτερη περιοχή. Παράλληλα, η συνεχής πάλη μας σε όλα τα προαναφερόμενα ζητήματα είναι η απάντηση ενάντια στον φασισμό και στην προσπάθεια αναβίωσής του σε μια περίοδο κρίσης.

Καλούμε τους μαθητές και μαθήτριές μας, το φοιτητικό κόσμο, τους άνεργους και τους νέους εργαζόμενους και εργαζόμενες, αντλώντας δύναμη και έμπνευση από την εξέγερση του Πολυτεχνείου, να πρωτοστατήσουν σήμερα στον αγώνα για την ανατροπή αυτής της απάνθρωπης πολιτικής των μνημονίων, της λιτότητας και του ξεριζωμού των λαών.

Να θέσουμε τα θεμέλια για μία άλλη κοινωνία, της ισότητας, της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

ΨΩΜΙ – ΠΑΙΔΕΙΑ – ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

*Γιατί εμείς δεν τραγουδάμε για να ξεχωρίσουμε αδελφέ μου από τον κόσμο.
Εμείς τραγουδάμε για να σμίξουμε τον κόσμο.*

**ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ,
ΤΡΙΤΗ 17/11/15
ΑΘΗΝΑ, 3 μ.μ. προσυγκέντρωση ΟΛΜΕ Σταδίου και Χρ. Λαδά**